

РОЗПОЧАЛИСЯ СТУДЕНТСЬКІ ЖНИВА. ЩЕДРОГО ВАМ ВРОЖАЮ, ЮНІ ДРУЗІ! ГЛИБОКИХ ЗНАНЬ!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся! Рік видання 8-й

П'ЯТИКУРСНИКИ — ПЕРШІ

П'ятикурсники українського відділу розпочали передостанню семестрову сесію складанням екзамену з діалектичного матеріалізму. Треба сказати, що 2 група, яка звітувала 8 січня, показала високі знання з марксистсько-ленінської філософії, що свідчить про серйозну роботу студентів над собою. Так, студенти А. Папуша, Г. Чебаненко, В. Ткалич, В. Нечипоренко, відповіди яких оцінені найвищим балом, вільно орієнтувалися у теоретичному матеріалі, показали глибоку обізнаність з питань сучасної політики, міжнародного робітничого руху, глибоке знання матеріалів з'їзду і пленумів ЦК КПРС.

Порадували також змістовними відповідями студенти І. Поліщук, А. Целік, Г. Приходько. Вони впевнено розповідали про окремі проблеми з історії філософії, висвітлювали філософські погляди видатних матеріалістів минулого, зупиняючись при цьому на аналізі їх творів. Цілком заслужено доц. О. Кардаш поставив їм у матрикулі «добре».

Перше було з відповідями студентів Г. Шульги, А. Руденка, Г. Мудрака, В. Шурдука та деяких інших. Як сказав нам у розмові викладач, вони ледве «тягнули» на «трійку». Ні знань, ні

послідовності викладу думок, ні впевненості — виглядали ці хлопці дуже безпомічними, безпорадними. Причина одна: не готувалися як слід, не працювали. І вже зовсім погано склалися справи у А. Савчука. Тут далися ознаки ще й інші причини: невідвідування лекцій і семінарів, пасивність на протязі семестру, несерйозне ставлення до предмету. Тому й не зміг Савчук відповісти на поставлені в картці питання, тому й одержав (єдиний у групі) незадовільну оцінку.

НАШ КОР.

В. К. МИТЮРЬОВ, проректор інституту по навчальній частині.

— У цьому навчальному році екзаменаційна зимова сесія відбуватиметься у децю несприятливих умовах, адже сталися деякі зміни у навчальних планах, а також в зв'язку з сільськогосподарськими роботами скоротився на шість тижнів учбовий процес.

Сталися зміни в порядку одержання стипендії студентами. Так, з цього семестру для одержання стипендії вирішальне значення матимуть оцінки екзаменів. Між тим, як свідчать факти, особливо на мовно-літературному факультеті, вже тепер деякі студенти незадовільно готуються до сесії: не склали заліків, погано відвідують лекції і семінари. Велику роль у підготовці до екзаменів повинні відіграти «трикутники» групи (групорг, староста, профорг), які разом з викладачами та деканатом повністю відповідають за стан успішності у групах. Не треба забувати, що студент, який не склав екзамен може його повторно скласти тільки протягом 10 днів на-

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 1 (244)

ЧЕТВЕР

16

СІЧНЯ

1964 року

Ціна 1 коп.

НА НАРАДІ АКТИВУ ІНСТИТУТУ

ступного семестру, але втрачає при цьому стипендію на цілий семестр.

М. Д. ЯРМАЧЕНКО, секретар партбюро інституту.

— Під час зимових канікул багато студентів перебувають у районах області. Партбюро звертається до молоді із закликом проводити на місцях агітаційно-масову роботу по вивченню рішень і матеріалів пленумів ЦК КПРС. Крім того, слід звернути особливу увагу на проведення роз'яснювальної роботи серед колгоспної і робітничої молоді з метою вступу до інституту.

В. БОНДАР, студент педагогічного факультету.

— Наступив дуже відповідальний час у житті студентів інституту — екзаменаційна сесія. Ми повинні докласти всіх зусиль для того, щоб виявити високі знання, стати в майбутньому кваліфікованими спеціалістами. Зараз треба використати кожну вільну хвилину для роботи. Особливо великого значення набувають в період екзаменів консультації. Якщо недостатньо засвоїв матеріал, коли не все в ньому розумієш, звертайся до викладача, вимагай повторної консультації.

Ідеологічна комісія при партійному бюро інституту спільно з працівниками редколегії нашої багатотиражки провела

адже на екзамені зробити це буде неможливо.

На канікулах студенти повинні провести велику агітаційно-масову роботу і, крім того, привезти відповідні довідки про зроблене.

Г. МАКСИМЕНКО, секретар комітету ЛКСМУ інституту.

— Багато груп інституту борються за звання активних будівників комунізму. Вони прийняли відповідні зобов'язання. Екзаменаційна сесія буде перевіркою не тільки знань студентів, але й їх витримки, волі, вміння переборювати труднощі, досягати поставленої мети. Комсомольці інституту повинні з честю виконати взяті на себе зобов'язання!

Після закінчення сесії кожен студент, який від'їжджає з Києва, одержить у комітеті комсомолу путівку, де потім райкомі комсомолу будуть зазначені види робіт, які він виконає як посланець інституту.

М. М. ПІДТИЧЕНКО, ректор інституту.

— Екзаменаційна сесія вимагає від усіх нас великого напруження, це більшої відповідальності. Кожен студент повинен зараз працювати як ніколи. Для успішної роботи треба налагодити безперебійне обслуговування студентів у читальні, кабінетах, а до лекційних завести потрібну літературу, щоб у гуртожитках було все необхідне для підготовки до екзаменів.

Щодо ідальні, то краще, на мою думку, щоб профком на час сесії встановив там регулярне чергування, перевіряв якісь готування їжі.

Велика роль «трикутника» зростає особливо тепер, коли треба всебічно вивчати матеріальний стан кожного студента і на основі цього встановлювати стипендію. Треба враховувати і оцінки сесії, і заробітну плату батьків.

Агітатор, студент, політзаняття

нещодавно рейд-перевірку ходу політзанять в академічних студентських групах.

Політзаняття — важлива діяльність ідеологічної роботи, дійова форма комуністичного виховання молоді. Як же ставляться до цієї справи окремі групи, агітатори, студенти?

Перевірка виявила чимало недоліків у проведенні політзанять.

Насамперед в окремих групах дуже погана організація політичного навчання. Так, у двох групах першого курсу дефектологічного відділу зовсім не відбулися політзаняття, бо викладач саме в цей час пішов зі студентами в лікарню. В окремих групах (агітатор Е. Білевич) замість політзанять відбулися комсомольські збори.

Це можна пояснити ще й тим, що багато агітаторів самі не з'являються на інструктажі, наради. Тому й виходить так, що іноді, як це трапляється на 3 курсі українського відділу, об'єднують дві групи, а агітатори усуваються від проведення, керівництва заняттями.

Другий важливий недолік — збіднення ідейного змісту занять. Так, агітатор М. Міняйлов сам читав текст матеріалів

грудневого Пленуму ЦК КПРС, потім читали текст студенти, пропускаючи часто важливі місця.

Нецікаво пройшло політзаняття в групі агітатора Л. Біятенко (2 курс українського відділу). Студенти до заняття не були підготовленими, а агітатор і не намагався активізувати їх. Дехто на занятті займався сторонніми справами: конспектував, читав книги.

У деяких групах слабо пов'язується матеріал теми заняття з повсякденним життям. Не використовуються наочні посібники (таблиці, діаграми, фотоматеріали). Бесіди проходять мляво, пасивно. А це впливає й на студентів, які прагнуть якнайшвидше закінчити заняття, пропускають їх.

Необхідно звернути увагу на всебічну підготовку агітаторів, на підготовку їх до занять. Потрібно закликати на політзаняття кваліфікованих викладачів.

Рейдова бригада, разом з тим, відзначає, що багато агітаторів (Я. Хромой, З. Різниченко, Г. Бевз, А. Мороз, А. Корж, А. Деркач, В. Рінберг і ін.) сумлінно ставляться до виконання дорученої справи.

Вони систематично знайомлять студентів з найважливішими подіями внутрішнього і міжнародного життя країни, вивчають матеріали і рішення ЦК КПРС і Радянського Уряду, мобілізують студентів на виконання завдань, які стоять перед інститутом.

Слід відзначити хорошу організованість у проведенні політзанять на фізико-математичному факультеті. Там цією справою цікавляться і декан, і члени партбюро.

Слід організувати при кабінетах марксистсько-ленінської і політекономії спеціальні куточки, де б була зосереджена література, плани занять, а студенти могли дістати консультацію.

Бажано було б зібрати нараду комсоргів, обговорити на ній питання проведення політзанять. Бажано виділити також агітаторів із числа висококваліфікованих викладачів і в академічні групи п'ятикурсників.

Рейдова бригада у складі: **В. БОГМАТ**, член партбюро інституту, **П. ВЕРХОВ**, **О. ЛЕЩЕНКО**, **Л. СЕРОВА**, викладачі, **П. ХРОПКО**, **Ю. ПОЛУДНЕНКО**, **М. ПЛЮЩ**, члени редколегії багатотиражки, і ін.

Успішно пройшли заліки з історії КПРС на других курсах фізико-математичного факультету. Чудово відповідала Ніна Степанова, яку ви бачите на фото (24 група математиків). У цій же групі високі знання виявили В. Чорновицький, Т. Омільченко, Л. Хамзіна, Т. Поліщук. Вони добре засвоїли найважливіші події з життя нашої партії і держави, глибоко опанували програмовий матеріал, а тому відповідали впевнено, чітко, ґрунтовно. У 21 групі високі знання виявили Р. Біліченко, С. Василенко та інші студенти. А М. Паламаренко добре працює і в науковому студентському гуртку. Її тема — «Партійні організації в боротьбі за створення картопляно-овочевих та м'ясо-молочних баз навколо великих промислових центрів».

Гарними відповідями також порадували студенти тт. Вознюк, Капітанчук, Мороз, Баранівський, Добришечір, Парташник, Семенюта, Грицан (21 і 23 групи математиків) і ін.

Слід сказати, що деякі майбутні фізики і математики виявили, м'яко кажучи, досить скромні знання з предмета. Це такі, як Гуртовенко, Бова, Кадашевський, Рубльов, Социнський.

Фото В. Тимошенка.

БЕЗСМЕРТНІ ТРАДИЦІЇ

На фізико-математичному факультеті велика робота ведеться в гуртку математичного аналізу (керівник М. Шкіль). Вона допомагає студентам у опануванні програмовим матеріалом, у підготовці до екзаменів. На фото: студент В. Федотовський доповідає про «Застосування нескінченно малих до деяких задач геометрії і фізики».

У сузір'ї митців світового значення, полум'яних борців за соціальне і національне визволення народу непогасною зорею сяє ім'я генія українського народу Тараса Григоровича Шевченка. Його безприкладне життя, його натхненна творчість органічно увійшли у свідомість народних мас і з кожною історичною епохою набували нової діючої сили, нового значення.

Велич Шевченка, самобутність його поезії, прози, драматургії, живопису особливо зримо постають у наш крилатий час. Адже ж Шевченко, сприйнявши кращі надбання своїх попередників, переплавивши в горнилі свого творчого генія все краще, створене народом протягом віків, вивів нашу культуру на шляхи розвитку світових культур.

Глибока народність, революційний демократизм, полум'яний патріотизм, утвердження

літератури, його вплив на своїх наступників.

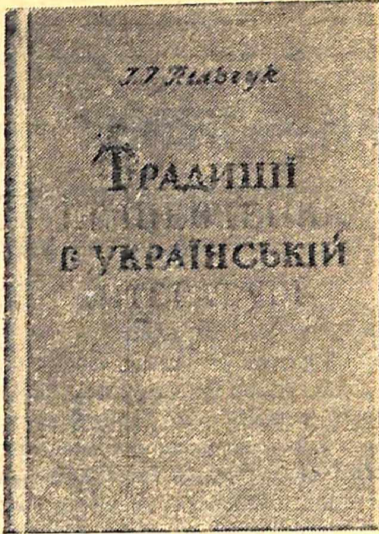
Саме з'ясування традицій Шевченка в українській літературі дожовтневого періоду й присвячена книга професора кафедри української літератури нашого інституту І. І. Пільгук, що з'явилася минулого року в Держлітвидаві України.

На великому фактичному матеріалі автор простежує шляхи розвитку реалізму в українській літературі другої половини XIX — початку XX століття та роль у цьому процесі Т. Г. Шевченка. У книзі докладно проаналізовано творчий доробок Марка Вовчка, Ю. Федьковича, І. Франка, П. Грабовського, Лесі Українки та інших дожовтневих письменників, в творчості яких особливо яскраво виявилися традиції великого революційного поета.

Проф. І. І. Пільгук переконливо показує, що письменники-класики знаходили в творчості Шевченка невичерпні джерела для постановки історичних, громадсько-політичних, філософських, психологічних та етичних питань, бо його спадщина належить до таких явищ, що не застигають, не втрачають своєї діючої сили. В кожній епосі живе «Кобзар». Кожна епоха говорить про нього своє слово і залишає наступним поколінням подальше осмислення глибокого змісту і форми його творчості. Провідна думка монографії: розвиток традицій великого поета — складова частина історії української літератури і мистецтва.

Книга І. І. Пільгука може бути використана студентами-філологами як посібник при вивченні історії української літератури.

П. ХРОПКО.

найпередовіших естетичних поглядів, новаторство і майстерність форми — це ті особливості творчості Шевченка, якими визначається його основоположне значення в українській

ГОЛУБИ

Я спостеріг: коли у небі
Кружляють сірі голуби,
Летять — воркочуть сизобокі,
Ім лиш у сурму затруби
І прилетять вони до тебе
З блакиті — чистої краси.
Летять — воркочуть сизобокі,
Немов несуть на землю спокій,
Тоді зерна ти їм даси.
І любо ж як. Тоді пташина
Легенько сяде на плече
І ніби вдячно щось рече,
А потім знову в небо лине.

Т. КОВАЛЕНКО,
студент-заочник.

НАША ГАЛАСИДА

Василь Еллан

12 січня минуло 70 років з дня народження Василя Еллана-Благитного (Елланського), видатного українського радянського письменника, громадського діяча, який, за словами Г. І. Петровського, «виявив невтомну енергію в боротьбі за розвиток радянської української літератури і за виховання молодих письменницьких кадрів у бойовому більшовицькому дусі».

В. Еллан народився в с. Козли на Чернігівщині, в сім'ї священика. Навчався у бурі, потім у Чернігівській семінарії, Київському комерційному інституті. Разом з П. Тичиною відвідував «суботи» М. Коцюбинського, дружив з його дітьми Оксаною та Юрієм. Перші вірші В. Еллана позначені впливом революційно-демократичних ідей творчості М. Коцюбинського, І. Франка, П. Грабовського, Лесі Українки.

Проте були й інші впливи. В юнацькі роки В. Еллан зв'язав своє життя на деякий час з дрібнобуржуазною партією українських есерів. Проте він знайшов сил порвати з нею, зробив усе, щоб розпустити цю партію, в зв'язку з чим його вітав В. І. Ленін. Починаючи з першої половини 1920 року, він виконує відповідальні доручення Комуністичної партії на

воєнному, культурному і господарському фронтах.

Вихід його однієї книжечки віршів «Удари молота і серця» в 1920 році разом з книгами П. Тичини «Плуг», В. Чумача «Червоний заспів», поемою В. Сосюри «Червона зима» становить цілу епоху в народженні української радянської літератури. Могутня романтика в ній поєднується з конкретним відтворенням подій громадянської війни.

У 20-і роки В. Елланом багато зроблено для розвитку української сатири. Він був другим радянським письменником (після Д. Бедного), відзначеним за свою творчість орденом Червоного Прапора.

Помер В. Еллан у 1925 році.

Редактор П. ХРОПКО.

Ректорат, громадські організації інституту глибоко сумують з приводу передчасної смерті викладача історії

ДЕГТЯРЮКА
Миколи Івановича

і висловлюють щире співчуття родині покійного.

ПЕТІ НАСНИЛОСЯ...

Петя Кажан, взагалі, спить багато. Безумовно, і снів бачить немало. Сни є всякі: приємні і кепські. Часто і збуваються сни. Петя в цій галузі, як мовиться, руку набив. Спеціаліст! Аби вів снозаписи, то... Що було б — невідомо. Так Петя навіть ручки не має... Одне він твердо запам'ятав: «Сон облагороджує людину!». Кажуть, сам і придумав це гасло.

Та ще ото, як вкладається, наказує друзям: — На випадок пожежі вносити, але не будити!

На днях Петі наснилося таке, що він опинився аж під ліжком.

Перебазувався на своє постійне місце. Замислився. «Звідки ж грому чекати? Сесія... А!.. Викручусь! Вчесь — не вчесь!».

Враз у двері постукали.

«Може, легка кавалерія?!».

Петя зірвався з постелі, зложив рушничок і — на лоба. Ліг. Болісно простогнав.

— Увійдять...
Це навідався комендант Григорій Іванович. Глянув у книжку, щось полічив, мабуть, тумбочки. Тоді до Петі обізвався:

— Що з вами?
— Та... болять...
— Де?
— Та... живіт...
— Я принесу пілюльку.
— Ой, ні! Голова!
— Що — голова?
— Гуде! Тріщить! Шпигає! Колька!
— В голові?

(Гумореска)

— В грудях! У боці! Під ребрами!

— Вибачте, я не розумію. Де болять?

— Все! Скрізь! Помираю!

Григорій Іванович — людина чуйна. Попрохав терпіти і подався з кімнати.

Петя розсміявся. «Розіграв старигана! Тепер спочину. Хіба сходити пообідати? Вставати ж неохота. Хай вже повечеряю...».

Повіки злиплися, поринув Петя у забуття. І опинився... в аудиторії. Перед екзаменатором — професором. І жахнувся. Професор суворо дивився на нього поверх окулярів і ворухив вусами.

Петро смикнув білет. Назвав номер. Та що це? Не промовив Петро, а кукурікнув. Чи, мо, почулося?

Сів Петро за парту. Втупився в папірець. Хотів прочитати — невтямки. Жодної літери не згадає. Сидкується, напружує пам'ять, а там — порожньо.

Аж затремтів Петро. Спробував запитати — знову кукурікнув. Ще дужче затрясло небо-раку. Ось-ось душу витрясе. Зненацька — затрахало, заклекотіло. Відчув Петя, що провалюється, падає у безвість. Залемтував... І — лупнув очима.

Григорій Іванович злегенька термосив його за плече.

— Просніся, сину. Тяжко, напевне. Отак, бідний, кричав.

— Зараз ми градусничок поставимо, — сказав хтось.

Петро повернув голову. Біля скриньки клопотався сивий лікар. Закрутився хлопець, ніби в'юн, шарпнувся тікати.

Ледве утихомирили.

Коли ж лікар визначив стан здоров'я пацієнта — то тільки гримнув:

— Гарячі припарки... лозиною або ремінякою!

А. ГУСАК,
член літстудії.

Розпочався спортивний рік

Спортивний сезон цього навчального року в інституті розпочали команди волейболістів. 6 грудня закінчилася осіння першість інституту волейболу. Ці змагання були підготовкою до першості по товариству «Буревісник» м. Києва. Вони пройшли на порівняно високому спортивному рівні. В результаті їх визначилися основні склади чоловічої і жіночої команд, які будуть захищати честь інституту на міських змаганнях. Перші місяці серед них завоювали команди фізико-математичного факультету (капітани команд О. Краснобоков і О. Олєфіренко). Це — результат впертих тренувань, доброї організованості. Про якість гри чоловічої команди свідчить той факт, що четверо її гравців увійшли до збірної інституту. Важливо, що жіноча команда поповнилася здібними волейболістками (Ж. Паршина, Р. Хромова, В. Губанова). У першості також брали участь молоді викладачі і аспіранти інституту, об'єднані в команду «Електрон». Вони посіли друге місце. Нижче своїх можливостей виступила друга команда (капітан Ю. Безсмертний), яка програла останні дві гри і перейшла з можливого другого на п'яте місце.

Нічого доброго не можна сказати про другу команду мовно-літературного факультету. Вона — приклад неорганізованості, безвідповідальності, неповаги до всіх учасників змагань. Команда двічі не з'явилася на змагання і зайняла останнє місце. Цього не повинен залишити поза увагою комітет комсомолу і спортклуб.

Фізюро та секція волейболу фізико-математичного факультету поздоровляють членів команд, які завоювали перші місця і бажають їм успішно виступити на наступній спартакіаді інституту у 1964 році.

А. ІЛЛЯШЕНКО,
голова бюро волейбольної секції.

МОВА ПРО МОВУ

Мова така ж древня, як і свідомість, писав К. Маркс, підкреслюючи цим органічну єдність свідомості людини та її мови. Отож у соціалістичному суспільстві, що прямує до комунізму, не можна бути байдужим до того, як ми говоримо. Щоб мова кожного громадянина була культурною, треба кожне речення складати відповідно до вимог лексики і синтаксичної будови тієї мови, якою говорить людина. Мішанна словесних елементів з різних мов, яку часом спостерігаємо в недбалих, байдужих до мови людей, призводить до смішного «суржик», що спотворює красу мови, зводячи її до неокварного жаргону, коли трудно навіть добра-

ти, що хотіла сказати людина. Треба, щоб усна мова чи вигляд думок на письмі були не тільки граматично правильними, але й образними, барвистими. Доречно використовувати влучні народні прислів'я, приказки, приповідки, ілюструючи свої думки крилатими фразами з класичної та сучасної літератури, ми збагачуємо мову, робимо її цікавою, переконливою.

У нашій газеті ми вряди-годи наводимо зразки хибних висловів і даватимемо приклади, як треба правильно висловити цю думку українською мовою. Читайте наші зауваження «Мова про мову» у наступному номері.